

Ret & pligt

Skatteret

Skatteret

Skattesag, og hvad så?

6. Udgave 2020

*Kontakt os for yderligere information på
www.skattesagsadvokat.dk*

Indhold

1.	Indledning.....	3
2.	Skattestyrelsen starter en skattesag.....	4
2.1	Hvordan opstår en skattesag?.....	4
2.2	Hvornår, og hvor længe kan der opstå en skattesag?.....	5
2.3	Hvor længe kan en skattesag trække ud?	9
2.4	Hvad så bagefter?.....	11
3.	Administrative klagesager	12
3.1	Hvornår, og hvor længe kan der klages?.....	12
3.2	Hvem kan der klages til?	13
3.3	Hvordan er forløbet i en klagesag?	14
3.4	Hvad med omkostningerne?	16
3.5	Hvornår kan sagerne indbringes for domstolene?.....	18
3.6	Hvilken domstol skal sagen indbringes for?.....	18
3.7	Hvad er forskellen på en domstols og en administrativ sag?.....	19
3.8	Hvordan er forløbet i en domstolssag?	21
3.9	Hvad med omkostningerne?	23
4.	Afslutning	24

1. Indledning

Vi vil i dette materiale skitsere de overordnede rammer for skattesager, både i relation til skattesagernes opståen ved myndighederne, men også i relation til, hvilke muligheder skatteyderen efterfølgende har, hvis skatteyderen ikke er enig med Skattestyrelsen.

Omdrejningspunktet er således skatteprocessen, der indeholder et meget finmasket net af regler, undtagelser til reglerne, undtagelser til undtagelserne, frister og procedurer.

Det er således ikke muligt at gå i dybden med hele dette omfattende retsområde, men alene at give et overordnet billede af, hvad det helt grundlæggende vil sige at have en skattesag, og hvad der kan forventes i et sådan forløb, herunder i relation til klagesager og eventuelle efterfølgende domstolssager.

Denne fremstilling tager således ikke stilling til, hvad skattelovgivningen indeholder af pligter og rettigheder. Det er alene en oversigt af selve skattesagen.

Antallet af skattesager viser, at det er et betydeligt antal borgere og virksomheder, der årligt bliver stillet over for det helt grundlæggende spørgsmål: **Skattesag, og hvad så?**

2. Skattestyrelsen starter en skattesag

Skattestyrelsen kan starte en skattesag som følge af en generel kontrol af en bestemt branche, bestemte skatteydere, eller en kontrol af bestemte skatteretlige områder, eksempelvis om betingelserne for udbetaling af skattefrie kørepenge er opfyldt.

Skattesager kan også, hvad der bliver mere og mere almindelig, opstå som følge af en anmeldelse fra en anden borger, eller konkurrerende virksomhed. Hvis Skattestyrelsen får en anmeldelse om eksempelvis sort arbejde, vil Skattestyrelsen iværksætte en kontrol, der i mange tilfælde ender med en skattesag. Det kan også være en anmeldelse fra en anden myndighed, eksempelvis fødevaremyndighederne, eller de sociale myndigheder.

Antallet af anmeldelser er støt stigende, og bliver lettere og lettere, da det kan gøres online og helt omkostningsfrit. Det giver naturligvis grundlag for en lang række grundløse, og i mange tilfælde, chikanøse anmeldelser, med et betydelig potentielt tidsspilde til følge.

Vi oplever også et stigende antal sager i forbindelse med informationsudveksling mellem landene, samt sager der opstår i forbindelse med hvidvaskindberetninger og i forbindelse med ”moneytransfer” altså i forbindelse med, at der overføres penge fra udlandet til Danmark.

En skattesag vil også meget hurtigt, og naturligt, kunne opstå, såfremt de registreringsmæssige forhold ikke er på plads. Tilsvarende kan sagen opstå, hvis der ikke sker de lovpligtige angivelser af eksempelvis moms.

Sådanne sager vil meget hurtigt udvikle sig fra en traditionel skattesag til en skattestraffesag, hvilket giver et helt andet potentielt udfald af sagen. Se om skattestraffesager og konsekvenserne heraf, i Vores fremstilling, Skattestraffesag – og hvad så?

2.1 Hvordan opstår en skattesag?

Selve sagen vil oftest opstå ved, at Skattestyrelsen retter henvendelse med anmodning om at modtage relevant materiale hos skatteyderen. Dette er normalt det første, skatteyderen hører til sagen.

Fremsendes det ønskede materiale, vil forløbet normalt være det, at Skattestyrelsen behandler og vurderer det fremsendte og eventuelt indkalder til møde, eller anmoder om yderligere supplerende materiale, eller anmode om forklaring på en række forhold.

Denne fase af sagen kan godt strække sig over en længere periode afhængig af, hvor meget materiale der indhentes af Skattestyrelsen, og hvor hurtig skatteyderen er til at indsende materialet og fremkomme med eventuelle supplerende forklaringer.

Fremsender skatteyderen ikke det ønskede materiale, har Skattestyrelsen hjemmel til at kræve det fremsendt fra tredjemænd, eksempelvis fra pengeinstitutter vedrørende kontoudtog osv., samhandelspartnere vedrørende samhandel, dette kunne eksempelvis være kopi af fakturaer mv.

Dette skridt kan Skattestyrelsen dog ikke tage med mindre det ikke er muligt, at få skatteyderen til selv at fremkomme med materialet.

Det er klart, at skatteyderen skal være bevidst om de potentielle skadevirkninger en henvendelse til samarbejdspartnere – og særligt bankforbindelse, fra Skattestyrelsen kan få.

Skattestyrelsen skal omvendt være sit ansvar bevidst, når der rettes henvendelse til tredjemænd.

2.2 Hvornår, og hvor længe kan der opstå en skattesag?

En skattesag kan opstå inden for de perioder, hvor Skattestyrelsen er tillagt kompetencer til at starte en sag.

Disse regler findes i skatteforvaltningsloven, og udgangspunktet er, at der skal afsendes en agterskrivelse (forslag til afgørelse) senest d. 1. maj i det fjerde år efter det indkomstår Skattestyrelsen ønsker at behandle. Det er altså ikke et krav, at agterskrivelsen er kommet frem inden d. 1. maj. Den skal blot være sendt inden.

Sendes agteren ikke inden for denne frist, kan sagen ikke startes, eller videreføres, hvis den allerede er opstartet.

Denne frist sætter således den yderste grænse for, hvornår der, i de sædvanlige tilfælde, kan opstå en sag.

Der er indsat en særlig kort frist gældende for skatteydere med enkle økonomiske forhold, hvor forslag om forhøjelse (agterskrivelsen) skal være fremsendt senest d. 1. juli i det andet kalenderår efter udløbet af det kalenderår, der ønskes reguleret. Selve ændringen skal være gennemført senest d. 1. oktober i det pågældende år.

Reglen gælder alene for fysiske personer, og altså ikke for eksempelvis anpartsselskaber.

Den korte ligningsfrist gælder desuden ikke for hovedaktionærer og begrænset skattepligtige, såfremt der er aktiver i udlandet af betydning for dansk beskatning, og såfremt der er grundlag for beskatning i henhold til en gennemført skattefri aktieombytning, spaltning, fusion eller tilførsel af aktiver.

Der gælder endvidere en i praksis meget vigtig udvidelse af ansættelsesfristen, idet der kan foretages ændringer, der ligger uden for den korte ansættelsesfrist, såfremt disse ændringer vedrører tilsvarende forhold, hvor den ordinære frist ikke er sprunget.

Et eksempel herpå kan være en skatteyder, der har modtaget kørepenge i en række år på fuldstændig identiske vilkår, hvor Skattestyrelsen foretager en regulering inden for den korte ligningsfrist.

Såfremt de faktuelle forhold er tilsvarende for de år, der ligger uden for den korte ligningsfrist, vil Skattestyrelsen alligevel kunne foretage en ansættelse, såfremt denne kan holdes inden for den almindelige ansættelsesfrist, altså at agteren kan sendes senest d. 1. maj i det fjerde år efter det indkomstår Skattestyrelsen vil regulere.

Der gælder yderligere en ekstra lang frist for de sager, der udspringer af kontrollerede transaktioner typisk transaktioner / samhandel mellem selskaber og aktionærer. Her udløber fristen først i det 6 år, og ikke det 4 år.

Praksis har vist, at det er stort set alle transaktioner mellem selskab og aktionær, falder inden for bestemmelsens område.

Uanset disse ordinære frister vil Skattestyrelsen dog, såfremt der foreligger ekstraordinære forhold, kunne foretage en såkaldt ”ekstraordinær ansættelse”.

Her gælder det, at Skattestyrelsen, inden 6 måneder efter, at Skattestyrelsen får kendskab til de forhold, der kan begrunde den ekstraordinære ansættelse, skal fremsende en agterskrivelse. Der gælder en tilsvarende 6 måneders frist, såfremt skatteyderen begærer ansættelsen ekstraordinært genoptaget.

Sideløbende med denne 6 måneders frist løber forældelsen, der i de ekstraordinære tilfælde vil være 10 år. Der er således både ansættelsesfrister i henhold til skattelovgivningen og almindelige forældelsesregler i forældelsesloven, der har indflydelse på, hvor meget og hvor langt tilbage, det er muligt for skattemyndighederne at genoptage en skatteansættelse for skatteyderne.

Den i praksis oftest forekommende ekstraordinære omstændighed vil være de tilfælde, hvor Skattestyrelsen vurderer, at skatteyderen på et forsætligt eller groft uagtsomt grundlag har bevirket, at skatteansættelsen er sket på et urigtigt, eller ufuldstændigt grundlag – og har været for lav.

Anvendes denne hjemmel er det tillige et vink med en vognstang til skatteyderen om, at Skattestyrelsen vurderer, at sagen har et potentielt strafferetligt aspekt.

Det vil således betyde, at skatteyderen, og dennes normale rådgiver, der typisk er en revisor, bør overveje meget nøje, om der, inden der tages kontakt til Skattestyrelsen, skal inddrages en advokat med forstand på skatteret og skattestraffesager. Det vil klart være Vores anbefaling.

I visse tilfælde vil sådanne sager skulle føres som var det straffesager, allerede ved den første behandling ved Skattestyrelsen. Det er derfor i mange tilfælde af afgørende betydning, at advokaten bringes i spil hurtigt.

Ud over den nævnte bestemmelse, er der en række yderligere forhold, der kan begrunde en ekstraordinær ansættelse. Dette er

- 1) Der er indtrådt en ændring i det privatretlige eller offentligretlige grundlag for ansættelsen.

- 2) Ansættelsen er en direkte følge af en ansættelse vedrørende den skattepligtige for et andet indkomstår. Tilsvarende gælder, hvis ansættelsen er en direkte følge af en ansættelse for det samme eller et andet indkomstår vedrørende den skattepligtiges ægtefælle, med hvilken den skattepligtige var samlevende ved indkomstårets udløb, jf. kildeskattelovens § 4, eller vedrørende et selskab, hvormed den skattepligtige var sambeskattet.
- 3) En ansættelse af overdragelsessummen for et aktiv, jf. ligningslovens § 12 B, ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 6, eller afskrivningslovens § 45, stk. 3, vedrørende en anden skattepligtig er ændret.
- 4) En udenlandsk skattemyndighed har truffet en afgørelse, der har betydning for beskatningen af den skattepligtige. Det er en betingelse, at den danske skattemyndighed anerkender afgørelsen.
- 5) Den skattepligtige eller nogen på dennes vegne forsætligt eller groft uagtsomt har bevirket, at skattemyndighederne har foretaget en ansættelse på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag.
- 6) Skatterådet udnytter sin kompetence efter § 2, stk. 3, til at ændre en skatteankenævnsafgørelse. Det er dog en betingelse, at den skattepligtige senest 3 måneder efter skatteankenævnets afgørelse er underrettet om, at afgørelsen er udtaget til ændring.
- 7) Hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller ved en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet. I disse tilfælde kan genoptagelse foretages til gunst for den skattepligtige fra og med det indkomstår, der har været til prøvelse i den første sag, der resulterede i en underkendelse af praksis, eller fra og med det indkomstår, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet 3 år forud for underkendelsen af praksis.
- 8) Told- og skatteforvaltningen efter anmodning fra den skattepligtige giver tilladelse til ændring af ansættelsen som følge af, at der foreligger særlige omstændigheder

Skatteyderne skal også være meget opmærksomme på disse muligheder, for Skattestyrelsen vil ofte ikke af egen drift genoptage en skatteansættelse til gunst for skatteyderen. Det må skatteyderen selv holde øje med og sørge for, at skatteyderen ikke bringer sig i en situation, hvor skatteyderen springer den ovenfor nævnte 6 måneders frist. Fristen er ubarmhertig, så den må under ingen omstændigheder overses.

Skatteyderen kan omvendt ikke bruge § 27 stk. 1 nr. 5 til at begære ekstraordinær ansættelse til egen fordel, hvis revisoren f.eks. har glemt et fradrag, det er alene en hjemmel for Skattestyrelsen til at forhøje indkomsten.

2.3 Hvor længe kan en skattesag trække ud?

Den administrative behandling af en skattesag er sat i faste rammer. Skattestyrelsen har derfor en række tidsterminer, der skal overholdes. Fristerne er inddelt i de ordinære og de ekstraordinære ansættelsesfrister.

Ordinære ansættelsesfrister

Hovedreglen er her, som nævnt ovenfor, at Skattestyrelsen skal have fremsendt en agterskrivelse senest d. 1. maj i det fjerde år efter udløbet af det indkomstår, Skattestyrelsen ønsker at regulere.

Det betyder eksempelvis, at der skal foreligge en agterskrivelse senest d. 1. maj 2020, hvis det er indkomståret 2016, der ønskes reguleret.

Kendelsen skal foreligge senest d. 1. august i det pågældende fjerde år. I tilfældet med indkomståret 2016, vil det betyde, at der skal ligge en afgørelse senest den 1. august 2020. Er det derimod forhold for 2017, har Skattestyrelsen frist for fremsendelse af agterskrivelse til 1. maj 2021, og frist for at træffe afgørelse til den 1. august 2021.

Springes disse frister, vil Skattestyrelsens afgørelse være ugyldig, da der er tale om kompetenceregler, der alene giver Skattestyrelsen kompetence til at træffe afgørelse inden for disse frister.

Når Skattestyrelsen således ikke, i eksemplet ovenfor, at træffe afgørelse for indkomståret 2016 inden 1. august i år, vil Skattestyrelsen ikke kunne regulere dette indkomstår, medmindre Skattestyrelsen kan anvende reglerne om

ekstraordinær genoptagelse, altså i de tilfælde, hvor Skattestyrelsen er af den opfattelse, at der er begået noget strafbart.

Sender Skattestyrelsen omvendt en agter d. 1. maj i det andet år efter det indkomstår, der ønskes reguleret, er Skattestyrelsen omvendt ikke forpligtet til at sende kendelsen inden 1. august det pågældende år.

Skattestyrelsen vil overholde kompetencereglen, såfremt kendelsen ligger senest d. 1. august i det fjerde år, selvom så lang en sagsbehandling, med mindre der foreligger særlige forhold, ofte vil være i strid med god forvaltningsskik.

Der gælder, som nævnt, særlige regler for skatteydere med simple økonomiske forhold, hvor fristen for fremsendelse af agter alene 1. juli i det andet år efter udløbet af det indkomstår, der ønskes reguleret. Her skal afgørelsen foreligge senest d. 1. oktober i det pågældende år.

Ekstraordinære ansættelsesfrister

For så vidt angår sager omfattet af de ekstraordinære frister, skal agterskrivelsen fremsendes inden 6 måneder efter, at Skattestyrelsen bliver bekendt med de forhold, der kan begrunde agteren.

Dette har praksis fortolket på den vis, at fristen ikke begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor Skattestyrelsen modtager materiale, såfremt dette er så omfattende, rodet eller mangelfuldt, at Skattestyrelsen ikke umiddelbart kan skabe sig et overblik.

I sådanne tilfælde indrømmes Skattestyrelsen en rimelig frist til at skabe overblik, inden fristen på 6 måneder begynder at løbe. Hvor lang en sådan periode inden 6 månedersfristen begynder at løbe kan være, afhænger helt af, hvor omfattende et materiale Skattestyrelsen modtager.

Uanset dette forhold vil der skulle fremsendes en kendelse senest 3 måneder efter agteren. Overholder Skattestyrelsen ikke denne frist, er sagen på objektivt grundlag ugyldig, det vil sige, at der ikke er undskyldelige omstændigheder der kan hjælpe Skattestyrelsen.

2.4 Hvad så bagefter?

Når Skattestyrelsen har truffet sin afgørelse, foreligger der en retskraftig afgørelse, som vil medføre en ny årsopgørelse og afledt heraf et skattekrav, såfremt sagen er endt med en forhøjelse.

Dette gælder, uanset om sagen er påklaget eller ej. Påklages sagen, vil der dog være mulighed for at søge henstand med selve skattebetalingen, hvilket sker ved indlevering af ansøgning herom til Skattestyrelsen.

Der stilles i den forbindelse sædvanligvis krav om, at der medsendes kopi af klagen, samt kvittering for modtagelse af klagen.

Accepterer Skattestyrelsen, at der skal bevilges henstand, vil det skyldige beløb ikke blive inddrevet, men vil alene trække, ikke-fradragsberettigede, renter.

Henstand kan maksimalt gives for en sammenhængende periode på 4 år, der dog kan forlænges efter ansøgning. Der vil under alle omstændigheder skulle anmodes om fornyet henstand, hvis sagen tabes i det administrative system, og efterfølgende indbringes for domstolene.

Der er ikke retskrav på at få bevilget henstand. Det beror på et konkret skøn fra myndighedernes side om grundlaget herfor er til stede. Der vil dog sædvanligvis blive bevilget henstand, idet det som hovedregel kun nægtes, hvis der er nærliggende grund til at befrygte, at myndighedernes mulighed for fyldestgørelse af kravet væsentligt forringes, hvis der bevilges henstand.

Skattekrav forældes som udgangspunkt efter 3 år, medmindre der foreligger en ansættelse efter de ekstraordinære frister, hvorefter forældelsesfristen er 10 år.

Denne 10 års frist gør sig gældende for afgørelser omfattet af skatteforvaltningslovens § 27 stk. 1 nr. 5, hvorfor det også i forældelsesmæssig forstand, ikke er helt ligegyldigt, hvilken hjemmel afgørelsen er truffet efter.

Det gælder også i relation til en eventuel efterfølgende akkordordning med Gældsstyrelsen, idet baggrunden for gældens opståen tillægges betydning,

og her er det klart, at et skattekrav opstået på baggrund af, at skatteansættelsen forsætligt eller groft uagtsomt, grundet skatteyderens forhold, er truffet på et urigtig grundlag, ikke er et moment, der taler for en akkord.

3. Administrative klagesager

3.1 Hvornår, og hvor længe kan der klages?

Når Skattestyrelsen har truffet sin afgørelse, har skatteyderen mulighed for at påklage denne, og uanset om der klages over skatteretlige eller momsretlige spørgsmål, gælder der en tre måneders klagefrist.

Denne tre måneders klagefrist skal tages meget bogstaveligt, således at selv meget korte fristoverskridelser vil medføre, at klagen afvises.

Er fristen overskredet, vil kun særdeles undskyldelige fristoverskridelser blive tillagt vægt.

Det forhold at der gælder en tre måneders klagefrist, gælder ikke undtagelsesvist.

Der gælder en meget vigtig undtagelse hertil, idet klagefristen, såfremt den udløber på en lørdag, søndag eller helligdag, ikke udskydes til førstkomende hverdag, men udløber på den sidste hverdag inden, der er gået de tre måneder.

Der er således en fremrykket klagefrist i disse tilfælde, som skatteyder og dennes rådgiver skal være meget opmærksomme på.

Denne fremrykket klagefrist fremgår dog intetsteds af Skattestyrelsens klagevejledning, men praksis har lagt sig fast på, at dette forhold er uden betydning, og udfaldet af en sprunget klagefrist er normalt helt klar, og meget konsekvent, idet det medfører, at sagen afvises.

Klagefristen suspenderes såfremt skatteyderen vælger at klage til folketingets ombudsmand, idet klagefristen først udløber 1 måned efter, at folketingets Ombudsmand har truffet afgørelse i sagen.

3.2 Hvem kan der klages til?

Skattestyrelsens afgørelser kan i det nuværende system kun påklages til én administrativ instans. Såfremt det er selve sagsbehandlingen, der ønskes påklaget, skal dette ikke ske til de administrative klageorganer.

Det kunne eksempelvis være en klage over en afdragsordning, anmodning om udlevering af bankkontoudskrifter eller karantæne vedrørende benyttelse af TastSelv.

Omfattet heraf vil også kunne være indsigelser over sagsbehandlingstid, indsigelser over mangelfuld vejledning og indsigelser over en medarbejders adfærd.

Skattestyrelsen har fastsat retningslinjer for behandling af sådanne klager, der skal behandles af direktøren for det forretningsområde, som indsigelsen vedrører.

Er klager ikke tilfreds med resultatet heraf, skal en indsigelse behandles af Skattestyrelsens borger- og retssikkerhedschef.

Ønskes der derimod klaget over en afgørelse truffet af Skattestyrelsen, skal dette ske til Skatteankestyrelsen. Der opkræves et gebyr, der reguleres årligt. I 2020 udgør gebyret 400 kr.

Skatteankestyrelsen visiterer herefter sagerne til det relevante klageorgan, medmindre klager specifikt har anført, hvor klagen ønskes behandlet.

For fysiske personer kan klageinstansen være et skatteankenævn eller landskatteretten, og for juridiske personer kun landsskatteretten.

Klager kan dog, såfremt en sag er visiteret til et skatteankenævn, begære sagen henvist til landsskatteretten, såfremt dette sker inden 4 uger efter, at klageren har modtaget underretning om, at sagen er visiteret til behandling i skatteankenævnet.

Skatteankestyrelsen kan ikke visitere en sag til behandling i skatteankenævne, såfremt sagen er principiel, hvilket er tilfældet, hvis:

- Sagen kan få betydning for et større antal skattepligtige,
- Klagen vedrører større økonomiske værdier,
- Klagen angår fortolkning af væsentlig betydning for ny lovgivning,
- Klagen nødvendiggør stilling til et EU retligt spørgsmål af væsentlig rækkevidde
- Klagen har påkaldt sig, eller skønne at ville påkalde sig større offentlig interesse

Skatteankenævne vil under alle omstændigheder ikke have kompetence til at behandle spørgsmål om moms, der alene kan behandles af landsskatteretten.

Eftersom der alene er mulighed for administrativ prøvelse ved ét klageorgan, vil det skulle overvejes meget nøje, hvorvidt det er relevant at indbringe en sag for et skatteankenævn frem for landsskatteretten, der besidder en væsentlig højere kompetence i forhold til de forskellige skatteankenævn.

Dette gælder særligt, da næste instans, hvis en sag tabes, vil være domstolene med risiko for betydelige omkostninger, forbundet med sagen.

3.3 Hvordan er forløbet i en klagesag?

Med et enkelt ord – *langvarig*. Og ofte op til flere år. Rent bortset fra at klagebehandlingen er en langtrukken affære, er processen således, at skatteankestyrelsen rent praktisk modtager klagerne, visiterer klagerne til rette klageorgan, udøver sekretariatsbistand for klageorganet og i særlige sagstyper træffer afgørelse.

Skatteankestyrelsen har afdelinger rundt om i Danmark, og du kan således risikere, at din sagstype f.eks. er visiteret til Aalborg eller Odense, selvom du er bosiddende i København – og omvendt.

Skatteankenævn

Såfremt sagen visiteres til, og skal behandles af et skatteankenævn, er processen den, at der i forbindelse med klagen indhentes en udtalelse fra den myndighed, der har truffet den pågældende afgørelse, der er påklaget. Klageren modtager kopi heraf til udtalelse.

Herefter udarbejdes der af skatteankestyrelsen en sagsfremstilling og et forslag til afgørelse, med mindre der gives 100 % medhold. I disse tilfælde skal der ikke udarbejdes en sagsfremstilling.

Sagsfremstillingen, og forslaget til afgørelse, sendes til høring hos Klageren, der herefter skal have mindst 15 dage, regnet fra høringsskrivelsens datering, til at kommentere forslaget, og om nødvendigt komme med yderligere bilag.

Såfremt det er relevant, vil der tillige kunne begæres syn og skøn, hvilket dog naturligvis bør ske allerede i forbindelse med klagens indlevering.

Klageren har endvidere mulighed for at forelægge sin sag på et møde med skatteankenævnet, såfremt dette ønskes.

Landsskatteretten

Der skal på samme vis, som i forbindelse med behandling af klagen ved skatteankenævnet, skulle indhentes en udtalelse fra den myndighed, der har truffet afgørelsen, ligesom sekretariatsbetjeningen i klagesagen varetages af skatteankestyrelsen.

Skatteankestyrelsen udarbejder en sagsfremstilling med forslag til afgørelse, medmindre der gives 100 % medhold.

Klageren har ret til et møde med skatteankestyrelsen. Landsskatteretten kan – men ikke nødvendigvis, skal – afholde retsmøde med Klageren.

Klageren har således ikke ret til et retsmøde. Dette kan afskæres, såfremt Landsskatteretten finder dette overflødig. I tilfælde heraf, skal afvisningen ske skriftlig, med henvisning til retten til møde med skatteankestyrelsen.

Landsskatteretten afholder retsmøder i København og Silkeborg, i modsætning til møderne med de lokale skatteankenævn. Det kan således potentielt være en bekostelig affære at afholde retsmøde med landsskatteretten, sammenholdt med de lokale nævn.

Uanset hvem der behandler klagen, gælder officialprincippet. Det betyder, at klageorganet er forpligtet til at sikre, at sagen er fuldt oplyst, førend der træffes afgørelse i sagen, ligesom klageorganet er forpligtet til at efterprøve om Skattestyrelsen har overholdt alle formalia, selvom der ikke er nedlagt påstand herom.

3.4 Hvad med omkostningerne?

Omkostninger er et væsentligt element i alle sager, der involverer professionelle rådgivere. Dette gælder i særlig grad skattesager, der historisk har hørt til blandt de dyreste fagområder at føre proces indenfor.

Helt grundlæggende fungerer systemet således, at der i forbindelse med klagesager gives omkostningsgodtgørelse på 50 %, såfremt sagen tabes, og 100 % omkostningsgodtgørelse, såfremt sagen vindes. Om en sag er vundet skal forstås sådan, at der gives medhold i overvejende grad.

Dette gælder for omkostninger, som klageren er forpligtet til at betale i henhold til regning, og der skal således være en reel betalingsforpligtelse, førend betingelserne for omkostningsgodtgørelse er opfyldte.

For juridiske personer, f.eks. aktie- og anpartsselskaber, er der alene ret til omkostningsgodtgørelse for omkostninger, der er påløbet efter d. 1. januar 2017 – og med den sagsbehandlingstid der pt. er i skattesager, vil dette desværre fortsat være relevant.

Omvendt, gives der ikke omkostningsgodtgørelse for sagens behandling ved Skattestyrelsen, der således er for egen regning.

I relation til klagesagerne er det endvidere ikke helt ligegyldigt, om medholdsgraden er tilstrækkelig til, at der kan opnås fuld omkostningsgodtgørelse.

Hvorvidt dette er tilfældet, afhænger i første omgang af, om der beløbsmæssigt gives medhold for mere end 50 %.

Klages der eksempelvis over en skønsmæssig forhøjelse på 1 mio. kr., og lykkes det kun at opnå en nedsættelse på 400.000 kr., er der ikke givet medhold i overvejende grad, i hvert fald ikke hvis påstanden er, at forhøjelsen skal nedsættes til 0 kr.

I relation til sagens omkostninger bør det således altid afvejes, hvad påstanden i sagen skal være. Det giver ikke meget mening at jage de sidste procenter i en sag, hvis risikoen for at de tabes er overvejende, og såfremt de tabes vil have den konsekvens, at der samlet set ikke gives medhold i overvejende grad.

Gør det modsatte sig derimod gældende, kan det omkostningsmæssigt give mening at trække mere tvivlsomme spørgsmål af mindre økonomisk værdi med i klagesagen, såfremt de ikke medfører, at medholdsgraden falder under grænsen for medhold i overvejende grad, hvis de tabes.

Det er dog ikke ensidigt den beløbsmæssige opgørelse, der er afgørende. Det kan tillige tillægges betydning, hvor tunge og betydende dele af processen, økonomisk mindre poster har været.

Det gælder langt fra altid, at det er de beløbsmæssige største poster, der fylder mest i sagerne, da mindre, i økonomisk forstand, problemstillinger, kan være lige så komplekse, eller mere, end i økonomisk større sager. Mange beløbsmæssige spørgsmål er ofte af meget principal karakter, hvorfor disse spørgsmål kommer til at betyde en stor del i processen.

Det er ikke alle udgifter, der berettiger til omkostningsgodtgørelse, idet klagerens egne udgifter og tidsforbrug, eksempelvis ikke berettiger til omkostningsgodtgørelse.

Der skal således foreligge omkostninger til professionelle rådgivere, der i henhold til faktura, skal betales. Det er omvendt ikke en betingelse for at opnå godtgørelse, at fakturaen rent faktisk bliver betalt. Krediteres fakturaen derimod, reduceres omkostningsgodtgørelsen tillige i samme omfang.

Det vil være muligt at opnå forhåndstilsagn om 100 % godtgørelse af omkostningerne til indenretligt syn og skøn. Dette gælder både i relation til omkostningerne til syns og skønsmændene, men tillige til den advokat, der fører sagen.

3.5 Hvornår kan sagerne indbringes for domstolene?

Når sagen er slut ved de administrative klageorganer, kan skatteyderen vælge at indbringe sagen for domstolene, hvis sagen er tabt.

Der gælder også her en tre måneders frist, der anvendes lige så strengt, som det er tilfældet for klagefristen til de administrative klageorganer.

Springes tre-måneders fristen, vil det altså som altoverskyggende hovedregel medføre, at sagen vil blive afvist, og at den trufne afgørelse bliver endelig.

Såfremt sagen har verseret i mere end 6 måneder ved den administrative instans, uden at der er truffet afgørelse – og det vil næsten altid være tilfældet – kan skatteyderen benytte den såkaldte overspringelsesregel og indbringe sagen for domstolene, selvom der altså ikke foreligger en endelig afgørelse fra det administrative klageorgan.

Denne regel er begrundet med, at det skal være muligt at få sin sag afgjort inden for rimelig tid.

3.6 Hvilken domstol skal sagen indbringes for?

Skattesager skal indbringes for byretten ved skatteyderens hjemting. Det vil sige den retskreds, hvor skatteyderen er bosiddende. Er skatteyderen ikke bosiddende i Danmark, vil sagen skulle indbringes for byretten i København.

Der vil i særlige tilfælde kunne være grundlag for at begære sagen henvist til Landsretten. Dette gælder tilfælde, hvor sagen vedrører principielle spørgsmål, eller spørgsmål af betydning for et større antal skatteydere. Alternativt kan byretten begæres beklædt med 3 dommere.

Henvises sagen til Landsretten, vil der være ankeadgang til Højesteret, hvilket ikke er tilfældet for sager behandlet ved byretten, der alene kan ankes til Landsretten, medmindre der helt undtagelsesvis gives tilladelse til tredjeinstans behandling ved Højesteret. Dette sker sjældent i skattesager.

3.7 Hvad er forskellen på en domstols og en administrativ sag?

Der er meget stor forskel på de principper, der gælder for behandlingen af domstolssager, i forhold til administrative skattesager ved skatteankenævnene og landsskatteretten, der uanset landsskatteretten benævnes ”ret”, fortsat ”blot” er et administrativt klageorgan.

Den helt grundlæggende og afgørende forskel er, at sagerne ved domstolene overgår fra officialmaksimen til partsautonomi og forhandlingsprincippet, og at Kammeradvokaten indtræder som repræsentant for Skatteministeriet, der er part i domstolssagen.

Denne forskel betyder helt konkret, at det i forbindelse med domstolsbehandling af skattesagen er parterne, Skatteministeriet og skatteyderen, der disponerer over sagen.

Skatteyderen er selv ansvarlig for, at alle relevante oplysninger og faktuelle forhold fremkommer under sagen, og at der er fornødent bevis og dokumentation herfor.

Skatteministeriet er ikke, som de administrative klageorganer, forpligtet til at sikre, at sagen er oplyst i fornødent omfang, eller at medvirke hertil. Det er partens eget ansvar og risiko.

Dette medfører blandt andet den interessante problemstilling, at en sag for skatteyderen, der står som sagsøger, kan have én værdi, mens samme sag omvendt for sagsøgte, Skatteministeriet, kan have en ganske anden, og langt, langt, større værdi, da sagens udfald principielt kan have betydning for en lang række skatteydere.

Denne asymmetri tager systemet ikke højde for, og ej heller den betydelige forskel der kan være i de ressourcer, parterne økonomisk kan lægge i en sag.

Det er uheldigt, særligt da ministeriet ikke oplyser om, hvilken latent betydning en tabt sag kan få, og skatteyderne ved således ikke nødvendigvis, om skatteyderen har ramt en ”nerve” der gør, at skatteministeriet ofrer betydelig flere ressourcer på sagen, end denne umiddelbart kan bære.

Denne forskel er således ikke uden betydning, ligesom det er meget væsentligt, at domstolene er bundet af parternes påstande og anbringender, og alene tager stilling hertil.

Netop i relation til spørgsmålet om domstolens behandling af sagen er det helt afgørende, at alle relevante spørgsmål inddrages i forbindelse med den administrative skattesag, idet der kun er ét skud i bøssen.

Det skyldes, at skatteyderen ikke, som Skatteministeriet, har adgang til at inddrage nye spørgsmål i forhold til den administrative skattesag, med mindre retten helt undtagelsesvist giver tilladelse hertil.

Skatteministeriet har således mulighed for at få prøvet spørgsmål, der ikke har været prøvet af landsskatteretten, uanset skatteyderne, som det helt klare udgangspunkt, ikke har denne mulighed.

Bordet fanger således i forhold til de spørgsmål, den administrative sag er ført på, og her er der ikke længere, som i det tidligere gældende system, mulighed for at ”reparere” en skatteankenævns sag i forbindelse med en efterfølgende klage til landsskatteretten.

Helt grundlæggende kan det altså siges, at ved domstolene har skatteyderen som skatteyder en modpart, der varetager sin klients interesser, medens skatteyderen i det administrative system har et administrativt klageorgan, der er forpligtet til at søge sagen oplyst i fornødent omfang. Det er oplagt, at denne forskel har væsentlig betydning.

En anden meget væsentlig forskel er, at der i forbindelse med sagens behandling ved domstolene er mulighed for indkaldelse af vidner, der kan afgive indenretlig forklaring under strafansvar.

Dette skal sammenholdes med de administrative sager, hvor der ikke er mulighed for vidneførelse, men alene fremlæggelse af erklæringer, der efter fast praksis ikke tillægges nogen som helst betydning.

Denne forskel gør, at en række sager nødvendigvis må indbringes for domstolene, og først finder sin rigtige afgørelse i dette system på baggrund af den bevisførelse, dette system giver mulighed for.

3.8 Hvordan er forløbet i en domstolssag?

Forløbet i en domstolssag er fundamentalt anderledes end ved de administrative organer. Dette skyldes det skifte, der grundlæggende sker i processen og parternes roller, samt at skattesager ved domstolene – som ved alle andre civile sager – er omfattet af retsplejelovens bestemmelser.

Rent praktisk er forløbet sådan, at det er skatteyderen, der står som sagsøger, og Skatteministeriet, der er sagsøgte. Fører skatteyderen ikke selv sin sag, er det alene advokater der kan føre sagen, da revisorer m.v., ikke kan møde i retten. Alene af den grund er det fornuftigt at lade advokaten føre sagen allerede fra første instans, så der lægges én strategi for hele sagens forløb.

Forløbet efter stævningen vil sædvanligvis være indlevering af skatteministeriets svarskrift, og et efterfølgende telefonretsmøde med retten, skatteyderens advokat og skatteministeriets advokat, Kammeradvokaten.

Her vil sagens processuelle spørgsmål blive drøftet, herunder begæring om syn og skøn, formelle forhold som eksempelvis begæring om henvisning til Landsretten og sagens videre forløb i øvrigt.

Herefter vil der ske udveksling af processkrifter, fremlæggelse af yderligere bilag m.v., indtil sagen er klar til berammelse til hovedforhandling – altså selve retsmødet i Retten.

I denne proces er det afgørende, at bevisførelsen optimeres og overvejes, herunder hvilke vidner, der eventuelt kan indkaldes, spørgsmål om syn og

skøn, tilskæring af sagen m.v. Når først sagens forberedelse afsluttes, ”fanget bordet”.

Selve hovedforhandlingen foregår, som i alle øvrige civile sager således, at det er sagsøgers advokat, der forelægger sagen, efter at parternes påstande er nedlagt.

Forelæggelse betyder, at advokaten vil forklare, hvad sagen går ud på, og dokumentere (oplæse) sagens vigtigste bilag eller passager heraf, således at retten får sagens faktuelle forhold og juridiske problemstillinger præsenteret. Denne forelæggelse skal således på objektivi grundlag redegøre for sagen.

Når forelæggelsen er afsluttet, vil sagsøgeren afgive forklaring, herefter de indkaldte vidner. Det er den part, der har indkaldt vidnerne, der afhører dem først, hvorefter modparten kan kontraafhøre. Det vil ligeledes være sagsøgerens advokat, der udspørger sagsøgeren (skatteyderen) først, hvorefter modparten Skatteministeriet tillige kan kontraafhøre.

Såvel parts som vidneforklaring sker under strafansvar, hvilket er en af de væsentlige forskelle på de administrative sager, hvor der ikke er mulighed for vidneafhøring.

Har der været afholdt syn og skøn, vil syns- og skønsmanden sædvanligvis blive indkaldt til at afgive forklaring om sin rapport og konklusionerne heri. Dette kaldes afhjemling.

Når denne bevisførelse er afsluttet, får advokaterne ordet til den afsluttende procedure, hvor det først er sagsøgerens advokat der får ordet, og efterfølgende sagsøgte, med mulighed for at kommentere modpartens indlæg én gang.

Når denne seance er afsluttet, optages sagen til dom, og der vil sædvanligvis gå 4 uger forinden dommen foreligger.

Herefter vil der igen være 4 uger til at anke sagen, dog således at dommen skal ankes inden 2 uger, hvis skatteyderen vil undgå, at dommen skal opfyldes.

3.9 Hvad med omkostningerne?

Omkostninger ved domstolssagerne fastsættes i første omgang af retten, der som i alle andre civile sager idømmer sagens omkostninger. Omkostningerne skal betales af den tabende part, og fastsættes i intervaller i henhold til sagens økonomiske værdi, der i skattesager udgøres af skatteværdien af den nedlagte påstand.

Sagens omkostninger vil i sagens natur bestå i omkostninger til skatteyderens egen advokat, modpartens advokat, hvis sagen tabes, omkostninger til materialesamlinger m.v., syns og skønsmand, hvis der har været afholdt syn og skøn.

Dertil kommer rets- og berammelsesafgift, der dog uanset sagens økonomiske værdi, ikke kan overstige kr. 2.000 for henholdsvis rets- og berammelsesafgiften.

Der vil være mulighed for omkostningsgodtgørelse af omkostningerne ved sagen. Dette er ikke alene begrænset til omkostningerne til egen advokat, men tillige idømte sagsomkostninger til Skatteministeriets advokat (Kammeradvokaten).

Tabes sagen, vil der således være ret til 50 % omkostningsgodtgørelse af idømte sagsomkostninger, og 50 % af de omkostninger skatteyderens egen advokat har faktureret.

Det fakturerede beløb kan, og vil ofte, væsentligt overstige de sagsomkostninger retten har fastsat, hvilket dog er uden betydning i relation til omkostningsgodtgørelsen.

Tilsvarende gør sig gældende, såfremt sagen vindes. I disse tilfælde vil Skatteministeriet skulle betale sagsomkostninger, og de idømte og betalte sagsomkostninger vil herefter reducere udbetalingen af omkostningsgodtgørelsen, såfremt regningen fra egen advokat er højere end idømte sagsomkostninger.

Hvorvidt dette er tilfældet vil afhænge af sagens karakter, omfang, de involverede værdiers størrelse, og det tidsforbrug advokaten har anvendt på sagen.

Skattestyrelsen vil, uanset om sagen vindes eller ej, have ret til at stille spørgsmålstegn ved størrelsen af den faktura, der danner baggrund for anmodningen om omkostningsgodtgørelse, og Skattestyrelsen vil i sidste ende, såfremt der ikke kan opnås enighed, kunne indrømme spørgsmålet for de relevante organer, eksempelvis Advokatnævnet.

Skattestyrelsen er ikke forpligtet til at følge Nævnets afgørelse, hvis Skattestyrelsen ikke er enig heri.

Skattestyrelsen vil i disse tilfælde udbetale godtgørelsen, men med forbehold om at tilbagesøge eventuelt for meget udbetalt omkostningsgodtgørelse.

Klienten vil naturligvis på tilsvarende vis kunne påklage en modtaget faktura, såfremt han finder denne for høj.

4. Afslutning

Uanset om en sag visiteres til landsskatteretten eller skatteankenævnene er klagesager en langtrukken, og bekostelig affære.

Skatteyderen kan selvfølgelig efter 6 måneder vælge at benytte overspringelsesreglen, men derved mistes muligheden for at få en administrativ afgørelse, og risikoen for yderligere, betydelige, omkostninger aktualiseres.

Reelt set hjælper overspringelse ikke meget, eftersom et domstolsforløb vil være lige så langstrakt som den administrative behandling.

Meget vil således ofte være vundet ved, at sagerne afsluttes allerede i forbindelse med behandlingen ved Skattestyrelsen, eller så hurtigt som muligt i det administrative system.

Dette vil dog ofte ikke være muligt, og selve den administrative behandling af sager sætter en naturlig begrænsning, da det eksempelvis ikke vil være muligt at foretage vidneafhøring i det administrative system, hvilket ofte er meget relevant i skattesager.

Bevissagerne vil således ofte skulle gå sin gang ved domstolene, medmindre beviserne kan fremskaffes ved afholdelse af syn og skøn i sagen.

Det forhold, at sagerne ved domstolene overgår fra officialmaksimen til forhandlingsprincippet taler meget klart for, at sagen finder sin afslutning i det administrative system. Dette er der både konkrete materielle årsager til, men også procesøkonomiske årsager gør sig gældende herfor.

Uanset hvor sagen finder sin afgørelse, er skattesager et retsområde præget af en meget formaliseret, tung og langvarig proces, der ofte er mere krævende for parterne, end man umiddelbart skulle tro.

Dette element bør altid overvejes inden der startes en proces imod Skattestyrelsen, og gælder særligt, såfremt at sagen har potentielle strafferetlige elementer. Det er i den forbindelse vores erfaring, at Skattestyrelsen langt fra altid, er sig dette tilstrækkeligt bevidst.

Vores klare anbefaling er derfor, hurtigst muligt, når der kommer en agterskrivelse fra Skattestyrelsen at søge hjælp hos nogle, der har den fulde processuelle forståelse, både for skattesagen, men også med indblik i skattestrafferetten, således at alle elementer vurderes.

Kontakt os:

Skattesagsadvokaterne ApS

Tlf. 70 20 33 13

www.skattesagsadvokat.dk

Mail: tsa@skattesagsadvokaterne.dk

Vi har speciale i skatte-, moms- og afgiftssager, samt skatte-, moms og skattestraffesager. Vi fører sager overalt i Danmark, og for alle instanser.